

אוד.

פודלסקול מס. 84/ג

מיטיבת ועדת הבספים
התקיימה ביום ב', כ"א באייר, תשי"ד - 24.5.54 בטעה 10.30

- נוכחים: היו"ר י. גורי
- ח. אדימב
- י. בדר
- א.ס. בניחובסקי
- ט. דיין
- ק. לוז
- א. הרצפלד
- ח. למדן

- מזמנים: מר עקביה - מנהל האגף לסטי גביה ורכוש
- ד"ר לנדאו - מנהל הארנונה
- ד"ר קיסרון - סיעם משרד המשפטים
- ט. בזק - מזכיר הוועדה.

סדר-היום: 1) חוק לתיקון פקודת מס הרכוש החקלאי, תשי"ד - 1954;

2) הצעת חוק המילווה העממי.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

חוק לתיקון פקודת מס הרכוש החקלאי, תשי"ד - 1954.

ה"ר קיסרון: אני מציעים למחוק בסעיף 4(ב) את המלים "בהקדם האפשרי", להעתיק את התאריך, ובלבד שיהיה מועד קבוע.

נוסח הסעיף יהיה: "סכום מס הרכוש החקלאי שבעל קרקע חייב בתשלומי, כפי שהוא מופיע בוטיטת חלוקה נוספת שהוכנה לפי הנראות הפיחה עד יום ו' בכסלו תשס"ו (11 בדצמבר 1954)...."

אד.

אני מבקש לשחרר את החייבות החזקה
מכל מס במסך ומס הסנים הראשונות. יש
גם לקחת בחשבון כי החתיים דמי חכירה שאינם נמוכים
כל עיקר.

אני מתחלף על כי לא נקבעו כל דרגות
למסעי הדר, בעוד שלעצמי פרי אחרים נקבעו אפילו עטר דרגות. ברור
לכל, כי ה"סטוטי" הגדול ביהודה נותן יכול יותר עבורך מזה הגדול
בעמק או הגליל. כן אין להטות את ההכנסות של מגדלי האשכוליות
בעמק הירדן לאלו של הגדלים במזרח פתא-תקווה.

אני מקבל את הטיעור המכסימלי של המס
הרצף מאן לגבי מסעי הדר, אבל אני מאיע לקבוע דרגות.

אשר לסוג "סטחי כפר בנויים" המפורט
בתוספת - אני סבור שיש להגדיר מהו המס שמשנו יגבו 1,500 ל"י
הדונם. אני מאיע כי במושב יחשב דונם אחד ליחידת מס כפר
בנוי.

אני מאיע לשחרר מסם כל מסע צעיר שאינו
נושא פירות. אני מאיע לעשות דירוג לגבי הגפנים, כי יש ענבי
יין וענבי טאכל, וכן לסייג את מסעי הבעל.

אני סבור כי 10 דרגות לגבי סוגים אלה
הן יותר מדי, ואפשר להסתפק ב- 4 - 3 דרגות.

אני מאיע להקטין עד החצי את שיעור המס
עבור אדמת זריעה וטלחין.

מב. עקבית: פקודת מס הרכוש החקלאי בתפרטמה ב-1942.
היא באה אז במקום פקודה ישנה יותר,
והפקודה היא באה במקום פקודת פדיון מעטרות. מקור המס הוא
למעשה במעטר, והוא היה מבוטס על 10% מההכנסה נטו. אנו איננו
רואים את מס הרכוש החקלאי כמס הכנסה, אלא כמס רכוש שהוא הטוב
בשיעורים יותר נמוכים מאשר צריך להיות מס ההכנסה.

גם כאשר נקבע המס ב-1942 הוא היה נמוך
בעיקר לגבי הסוגים 13, 14 ו-12 המפורטים בתוספת; הסוגים 15 ו-16
היו פטורים מכל מס. עם התחלת עליית המחירים היה ברור שצריך
גם להעלות את שיעורי המס, והם הוכפלו. ט-1944 לא כל שינוי
בגובה המס, וחוטבני סגם מבחינת הבסיס של חישובי המס דחוקים
אנו סמוך מהמצב שהיה ב-1944. לנו, באגף הגביה ומסי הרכוש,
ברור שאי-אפשר להשאיר את המס בשיעורים אלה. אין מס בארץ שערכו
האבסולוטי לא נשתנה. כיום שיעורי המס הם אלה שהיו קיימים
בזמן המנדט, אלא שחלק מהמס אינו בידינו, ועבור מס אחד איננו
גובים מסים, אם בגלל העובדה שחברים לנו ספרים או מפני שאנו
מתקשים לעשות חשבונות של נכסי הנפקדים. היה רצוי אולי לעשות
שינוי יסודי בשיטת הסוגים, במספר הסוגים ובשיטת החשבונות, אבל
כל זה בתנאי שנדע כי נקבל הכנסה אשר תצדיק את הגדלת ההוצאות
והפגנון הכרוכה בכך.

שיעורי המס לפי ההצעה הנוכחית הם
נמוכים מאוד. למספרים אלה הגענו לאחר פטרה בין מטרדי החקלאות
והאוצר. אלה הם שיעורים שמטרד החקלאות המליץ עליהם והסכים להם.
כדי לא לסבך את העניין ולעשותו יותר פשוט, הגדלנו את שיעורי
המס ברוב הסוגים פי שלושה. עשינו זאת כדי שנתל בקלות לערוך
את החשבונות, ולא נצטרך להוסיב עשרות פקידים רק בסביל חישובים
של חלוקת המס. בשנחי הנפקדים חלה חובת התשלום על האפוסדופוס
ועכשיו על דעות הפיתוח; יש שחיים והוחכרו למסקים - ולכן זה חל
גם על חלק מסויים של ההתייטבות.

לבננות ובוניכות דגים היו קודם סיעורי
מס גבוהים בהטווחה לטאר הסוגים, ולכן לא עטינו שינויים לגבי
סני סוגים אלה.

אשר לטוב "סטחי ספר בנויים" רצוני להסביר,
כי הכוונה היא לטח שהוא בנוי מסט, או שטח שייחדוהו לבנין, או
שעטו עליו פרצלציה.

אדמת זריעה סחולקת ל-8 דרגות; מטעים -
ל-9 דרגות ואדמת סלחין ל-10 דרגות. זה מספר רב של דרגות, והיה
רצוי לעשות זאת בשיטה יותר קלה ופשוטה, אלא ששיטה חדשה תחייב
הסקעת עבודה עצומה. כאשר הכנו דשיטות אלו לראשונה עבדו עליהן
350 איש, ועתה אם נשנה את השיטה יהיה צורך לעבוד בסטחים הסובים
ולקבוע את הסוגים - דבר שעלול להשתלם בסופו של דבר רק אם יהיו
סיעורי מס מתאימים.

מס הרכוש החקלאי אינו חל על הנגב,
כלומר על אותו גזור שבקרא בזמן המנדט "נפת באד-סבע".

הפרוצידורה לפי פקודה זו היתה טובת
מאד, וכדי לעשותה יותר פשוטה הולטנו על קיום כרטיסים במקום ספרים.

גם פקודה זו וגם חוק לעידוד הסקעות הונן
נותנים הקלות גדולות למגדלי מטעים או למעבדי שטחים שאינם ראויים
לעיבוד. בנין פיור מיט רכוש עירוני במסך 5 הסנים הראשונות, והוא
הדין לגבי בנין תעשייתי בשטח חקלאי וכל בנין אחר. ההתייטבות החדשה
פטורה מתשלום מס עבור בנינים במסך 5 שנים; הדריס - פטורים ממס
במסך 10 שנים מדאטית שנת הכספים שלאחר הבטיעה; עצי פרי - פרט
לבננות והדריס - 14 שנה; אדמות שאינן ראויות לעיבוד - 6 שנים,
ובננות - שנה אחת.

לא הייתי טאייע כי נקבע עתה סוגים
נוספים למטעי הדר. אפשר לעשות זאת באופן טכני לפי נפות, אבל יש
לזכור כי זה אינו מס הכנסה; זהו מס שרוליים לקבוע אותו לפי טיב
הקרקע, ובמידה מסויימת לפי השימוש בה. אם נקבע פעם שיטת מסים
יותר טובה וזמאית ביחס למס רכוש על קרקע - בצורך להביא בחשבון
את טיב הקרקע וגם את מחיר המים.

אשר למעייף "סטחי ספר בנויים" רצוני
לציין; כי החוק בצורתו זו יופעל כבר 12 שנה, ואף אחד עוד לא
התלונן כי נעשו מעטים סרירותיים. אם כי הניסוח הוא כללי, הכוונה
היא לטח בנוי או זה שנתיחד לבנין. במסקים החדשים היחידה היא
דונם אחד, וחוטבני כי במסקים הוותיקים המכסימום הוא 2 דונם
ליחידת מסק. אבי טוכן להתחייב כי לא נעבור על 2 דונם ליחידה.

המכוס שבקבע עבור אדמת סלחין הוא
בהסכט עם מסרד הוקלאות.

נכון כי לגבי מטעי פירות נעשתה קפיצה
מסויימת עו 2 ל"י הדונם, אולם כוונת המיישלה בהחלטתה זו היתה
לגבי מטעי תפוחים, אשר שטחם מגיע - לפי מסטימטיקה של מסרד הוקלאות -
לפחות מאשר 4,000 דונם בארץ.

ההתייטבות החדשה פטורה ממס עבור מטעיה
וסטחה הבנוי ולמעטה היא חייבת במס רק עבור אדמת הזריעה והסלחין.
המסטימום שהיא תצירך לשלם יגיע איפוא ל- 4 ל"י ליחידה, ולכן
לא כדאי לשחררה, כיוון שעריכת דשיטות השחרורים תגזול הרבה זמן
ועבודה.

ג. הדג:

שמענו כאן בוועדה כי בערך סקר של הקרקעות בירדן, ובהזדמנות זו הן הודרגו. אני מבין כי סקר זה אינו יכול עדיין לשמש יסוד לקביעת שיעורי מס, אולם בכל-זאת אני מבקש זו הפעם הסלישית, כי נקבלו עוד לפני סיום הדיון בפקודה זו.

הטיה הקיימת של מס רכוז/קלאמי נראית בעיני כפחולה מעיקרה. היסוד הצודק לדירוג של מס רכוז היא הרבטה. ערך הקרקע, בתור מכטיח כשלעצמו, נובע מהפוריות הטבעית, טבעיית המים ומחירם וגם מהקדבה למרכיבים גדולים, קרבה המאפשרת שיווק יותר נוח וטוב. אלה הם הבדלים טבעיים למצוא את ביירוים בצורת המס. יכולים להיות שני קבוצים בעמק, שלאחד קרקע טובה מלמטהו; ומן הראוי לכן שבעלי הקרקע היותר טובה ישלמו את ההפרט, כיוון שהפרט ההכנסה במקרה זה אינו הפרט הנובע מעבודה.

לעומת זאת, חושבני כי אין להטיל מס על מה שאדם טוביח מהקרקע באמצעות עבודתו, כמו למשל על מטעים. כמובן, שכאן קיימות הקלות המרככות שיטה זו, אולם אין להעניש הדם ולהטיל עליו מס רק מפני שהוא בטע מטעים על אדמתו.

את המס יש להטיל בעיקר על הרבטה ולא על ההסקעה. מאן לפניבו סוג הכנסה ואינה נובעת מעצם עבודתו של האדם או מהשקעותיו, אלא הכנסה מטיב הקרקע - וזו ההכנסה הפחות צודקת מכל שאר סוגי ההכנסות.

הטיה הקיימת היא לגיט לציח אנגליית אנטי-יהודית המענישה השקעות. כיום הדבר אינו חשוב, כי המס הפך להיות מגוחך. פעם הוא מיונה 1/4 מכלל ההכנסות של המטטלה המנדטורית, וכיום - 240,000 ל"י מ- 260 מיליון ל"י. כאשר מס הוא כל-כך פעוט, הרי כל שיטה בלתי-צודקת אינה קשה ואפשר לעמוד בה, אולם אם נחשוב על מס רכוז וקלאמי מס, אזי צריך לבנותו על הרבטה ולא על ההשקעות.

אני נגד כל מתן הקלות או שחרורים במסים, פרט למסים כלליים. יש מסים כלליים ומסים סיוחדיים. מס הכנסה או מס ירושה הם מסים כלליים, מסים אישיים, ואם נותנים הקלות לגביהם, הרי שנותנים אותן לאדם לפי מצבו. אבל כאשר נותנים הקלות בחוקי מסים סיוחדיים, איש אינו יודע בטה זה יתבטא למעשה. אתם דורשים לסחרר את ההתיישבות החדשה, אולם מה פירוש הדבר במציאות שלנו? הליכה להתיישבות בנגב או בביית בית-טלון ספואר באחד הקבוצים, שניהם נכללים בטוטג של "התיישבות חדשה". אני בעד תמיכה מסטיטלית בחקלאות ובחקלאים, אולם תמיכה זו אינה צריכה להתבטא בצורת שחרורים ממסים - ואיני מדבר על שחרור לטובים מעטות כדי לעודד השקעות.

מהו העיקר בטס רכוז? קיימת הכנסה מבוטסת והכנסה בלתי-מבוטסת. הכנסה בלתי-מבוטסת זו הכנסה מעבודה, מסכר, גם מעבודה של איש עצמאי. לעומתה, הכנסה מבוטסת זו הכנסה שיש לה יסוד ברכוש ואינה תלויה בגילו של האדם, בכוסר עבודתו או במצב בריאותו. יש הבדל רב בין שני סוגי הכנסה אלה, ואני עוד ג-1948 הצעתי להנהיג דירוג במס בין הכנסה מבוטסת לבלתי-מבוטסת. במערכת המסים שלנו קיימת קורקטיבה אחת לרף - וזהו מס הרכוש, המהווה תוספת עבור הכנסה מבוטסת. אותו פרי נציפ יפה כוחו בנוגע למס רכוז חקלאי. מס הרכוש העירוני הוא 11% מההכנסה ברוטו, ומס הרכוש החקלאי צריך להיות 10% - 8% מההכנסה ברוטו, ובמקרה כזה לא יגיע סכום מס הרכוש החקלאי ל- 800,000 ל"י אלא למספר מיליוני לירות.

א.ד.

החלטותיו של מס ההכנסה בחקלאות הם נמוכים
ודי מבוזבזת ההכנסה, וזה נובע מהעובדה שחלק ניכר של המס החקלאי
אינו מסק מספי מלא מסק מבעי. החלטותיו אינם כוללים את התצרוכת
העצמית שאינה נכללת בהכנסה. מחירי התוצרת החקלאית במקור הם
בדרך-כלל נמוכים, ולכן אין מטעם ארץ בעולם - פרט לרוסיה הסובייטית -
בה משלמים החקלאים מס הכנסה.

בנינים - אינני רואה כל סיבה מדוע ישוחררו
הבנינים בכפרים מסם. דינם צריך להיות כדין הבנינים בעיר, מלא
שיט להביא בחשבון את ההבדלים בערך הקרקע.

בחוק התקציב הצעתי טכום של 4 מיליון ל"י
ממס רכוש חקלאי, וחובתי להציע את הדירוג בהתאם לכך. אני מעדיף
להביא את הצעותי לאחר קבלת החומר שביקשתי.

אסר לחלוקה לפי סוגים, כפי שמפורט בתוספת,
חוטבני כי כאשר נעשה הדבר במסגרת של הכנסה בת כמה טאות אלפי
לירות אין להנהיג פוליסי חדשה. כאן מוצעת פוליטיקה חדשה
של מתן הקלות למגדלי בננות ובעלי בריכות דגים. רצוני לשאול:
מה הסיבה לפריבילגיות הללו? מכל מקום, הצעתי היא כי ההעלאה
תהיה כללית באחוזים לעומת המצב הקיים.

ג. לונד:
בזמנו היה שיעור המס לעצי הדר 400 פרוטה
הדונם, ולבננות - 560 פרוטה. וכיום
לעצי הדר - 1.500 ל"י, ולבננות - 3 ל"י - ומה כאן הפריביליגיה?

דבריו של חבר-הכנסת בדר אינם טובים לי.
בתחילה הוא דיבר על רנטה ולבסוף על העלאה כללית מדי-מדיית -
האם אין בכך משהו סתירה? כאשר מדברים על רנטה, הרי הכוונה
היא לבעלי אחריות גדולות. אבל בחקלאות הזעירה שלנו, בין בצורה
של כוטה או בצורה של קבוץ, אין רנטה, מלא פרי של עבודה, עבודה
קשה של הבעל, המטה והילדים, ואם לא יעבדו כולם וישאו בעול -
לא תהיה הכנסה. זוהי המציאות.

חוק זה הולך בשני כיוונים: הוא מגדיל
את המס ומתאימו לטיבו של שחלו בערך המטבע, וגם מכניס שינוי
עיקרי אחד בקטר לאדמות המושקות לפי שיטת הסקאה מסוימת.
יש אדמה בארץ שאין צורך להעלות את המיס עליה; זוהי אדמה
מיוזנת של קרקע מסוימת שיש בה יכולת של הסקאה כועית, ועל
אדמה זו הולך שיעור מס יותר גבוה. עבור אדמה שאין לה
להעלות את המיס אליה היה שיעור מס יותר נמוך, והעלאתה שבעל
הקרקע השקיע כספים והעמיד מכוונות לשטח העברת המיס לא שינתה
את ערך הקרקע לגבי גובה המס. ודומי מי היה הגיון בכך.

לענין זה היו מכוונים דברי באייכח המרכז
החקלאי. הם ערערו - ובצדק - על התיקון המוצע בחוק, ואשר כוונתו
להעלות את שיעורי המס על אדמות מושקות, למרות ההשקעות שהיו
כרוכות במידודי ההשקאה.

מר עקביה:
אינני יודע לאיזה סקר מתכוון ד"ר בדר;
הסקר שנערך על-ידי מסרד החקלאות לא יעזור
לקביעת החלטותיו של הוועדה שלנו. אני סוכן להמציא לו את
הסקר ההתייבשותי של תשי"ג.

לפי החלטותיו שלנו, גם אם נכולול את אדמות
השלחין, בקושי רב נגיע למכורם של 800,000 ל"י. לחבר-הכנסת לונד
רצוני להשיב, כי הבאנו את התיקון המוצע כיוון שבאופן מעשי אין
בארץ אדמות שלחין שאינן מושקות בסיסה גרביטציונית.

מד.

אני רוצה את עצמי אחראי לכך שלא הגדלנו
באופן פרופורציונלי את שיעורי המס עבור בננות ובריכות דגים.
שיעורי המס עבור שני קבוצות אלה היו עד כה גבוהים ביחס לאחריים,
הדבר לא היה מוצדק ונטינו לתקן זאת בהצעה הנוכחית.

היו"ר י. גורלי:
ההצעה על סעיפי החוק תיערך מחד, ואבקש
את חברי הוועדה להכין את הצעותיהם.

הצעת חוק המילואה העממי, תשי"ד - 1954.
=====

י. גורלי:
האם יש שינוי כל שהוא בהצעת חוק זה
לעומת שני החוקים שנחקקו בזמן האחרון?

ד"ר לנדאנו:
יש פה אחד שלא הוכנס לכאן. בחוקים
הקודמים נאסר כי בתום תקופת המילואה,
לאחר 25 שנה, ייפדו התעודות ב" 21 ל"י במקום 20 ל"י. הוצאנו
זאת מהצעת חוק כי לא ראינו כל כוח מסיכה בתוספת של לירה זו.

י. גורלי:
אני סוותר על הגסת הסתייגויות ומבקש
זכות להודעה מעל במת הכנסת.

ק. לונד:
בסעיף 3(3) נאסר "של סכום שלא לפחת
מסלולה אחוזיו של הסכום הכולל" - האם
זה לכול להיות יותר?

ד"ר לנדאנו:
המטלה מתחייבת על רבית של 3%; היא רשאית
לתת יותר.

ק. לונד:
אנו חיים בתקופה בה האזרחים חוששים לירידת
ערך הכסף. ה"ם לא כדאי היה לקבוע טראט, כי
בתחילה תהיה רבית יותר בטובה והיא תלך ותגדל באופן הדרגתי, כפי
סייקבע בחוק, על-מנת שערך האיגרת יעלה כדי שנה בטובה. באופן כזה
יהיה האזרח מעוניין לרכוש את האיגרת, כי ערכה ילך ויגדל, בלי קטר
לעובדה אם אזכה בגורל אם לאו.

י. גורלי:
הנסיון הוכיח כי כוח המסיכה של האיגרת
נעוץ בהגדלה. בשאלת רק הטאלה: האם כדאי
לשמור על התנאים הקיימים, או לטנותם במקצת? אני חושב כי מבחינת
האוצר, לא היה כל בזק בכך אם היינו מעלים את האחוז; הדבר היה
מאפשר לערוך הגדלה נוספת במסך שנה או שתי פרטים יותר בולטים.
פרט אחד גדול מוסך יותר מאשר מספר פרטים קטנים, אשר בסך-הכל
עולים אפילו על הפרט הגדול. אי-אפשר להתחיל עם אחוז יותר נמוך
של רבית ולהעלותו במסך השנים - כפי שמציע חבר-הכנסת לונד- כיוון
שאנשים קונים איגרת לא על-מנת להחזיקה במסך 20 שנה, אלא כדי
להחזיקה עד ההגדלה הקרובה. אם נתן בתחילה אחוז יותר נמוך,
יקנה האזרח בבורסה את איגרת המילואה הקודם, וייווצרו קטיים
במכירת סריה זו של איגרת מילואה. אני סבור כי טוב היה לו האוצר
היה מגדיל את אחוז הרבית כדי ליצור כוח מסיכה וגם חידוש.

אד.

ד"ר לנדא: הקהל נותן אטון בתעודות הללו ויש להם ערך יציב בבורסה. הדבר אינו מקרי, כיוון שקיימת ועדה בת שלושה הדואגת לכך שחירי ניירות אלה בבורסה יעטרו על הגובה. מנהל טילות המדינה הוא המחזיק בתעודות, והאוצר דוגג להפצתן. ההפצה נעשית ללא הוצאות מיוחדות של מנגנון. היות ויש לנו כיום לטכירה איגרות רק בסכום של 2 מיליון ל"י, החלטנו להוציא סריה חדשה של 6 מיליון ל"י ולמכרה באופן מקביל.

גובה הרבית הוא 3%, אבל גם בסריות הקודמות נתנו רבית יותר גבוהה. אנו חושבים לתת עתה 4,1% רבית.

א. הרצפלד: מה מטרת המילווה?

ד"ר לנדא: מיסון תקציב הפיתוח.

היו"ר י. גנרי: כיוון שאין הצעות אחרות, אני מעמיד להצבעה את החוק כולו.

ה. צ. ג. ה.

הצעת חוק המילווה העממי, תשי"ד-1954 - ג. ת. ג. ל.

חברי הכנסת גור במנוע מהצבעה ושומר לו זכות להודעה במליאת הכנסת.

ד"ר לנדא: רצוני למסור לוועדה שתי הודעות בטעם שר האוצר.

בטבוע שעבר הופיע הודעה מטעם משרד האוצר, כי הוחל בטיפול באותם בעלי נכסים שנכטיהם נמצאים מחוץ לגבולות המדינה. האוצר נתן ארכה של 15 יום לריסום התביעות הללו, והוא מתכוון - לאחר סיון החומר - להחזיר את הנזק בטקרקעין של המדינה.

הצעת חוק בדבר תשלום נזקים לנפגעי גוף ונפש נמצאת בעיבוד, ובזמן הקרוב ביותר נוכל להביא למטסלה הצעה אשר תספק את ועדת הכספים.

היו"ר י. גנרי: רצוני להביא לידיעת הוועדה את הטכת שנתקבל מאת מבקר המדינה, בעקבות בקשתנו לחקור את פרטת האופציה שניתנה לאדוניהם קולק ורופורט.

(היו"ר קורא את הטכת)

י. גנרי: האם קיבלנו העתק הטכת שנסלח לשר האוצר?

היו"ר י. גנרי: אפשר לבקש העתק כזה.

אד.

ועדת הכספים
24.5.54

ג. גרה:
 הוועדה היא אשר דרשה מאת המבקר דו"ח בענין,
 ואני רואה בכך נוהג סוזר שהדו"ח בשלח קודם
 לטר האוצר בתאריך 7.4, בלי כל הודעה לוועדה. לוועדה זו יש
 סמכות חוקית להחליט ולחבריה סמכות לדעת, ודבר זה בטבע מאתנו
 מ- 7.4 עד 24.5 על-ידי המבקר. עובדה זו מקנה לי זכות לבקש
 כי נזמין את מבקר המדינה שיטביר לנו את הענין. נוסף לכך,
 אני מבקש כי נראה את הדו"ח ששלח המבקר טר האוצר.

בנו"ר י. גורלי: אני טוכן להזמין את מבקר המדינה, ואיחד
 גם זמן לכך.

לסחרת היום, לאחר ישיבת ועדת הכספים בענין
 הרופאים, בתפרטנו בעתונות כל טיני דרסיות מפי יו"ר הסתדרות
 הרופאים, שייחסו לי דברים שלא היו מעולם. כתבתי בנדון ליו"ר
 הסתדרות הרופאים ושאלתיו כיצד יתכן הדבר, וביקשתיו להכחיש זאת.
 הוא הטיב לי והודיעני כי הוא מצטער על כך, וכי הוא טוכן לשלוח
 את העתק חליפת המכתבים לעתונות. רצוני להתייעץ עם חברי הוועדה
 כיצד לנהוג בנדון.

ח. אריאב: אני מציע לפרסם הכחשה בצורת קומוניקט קצר
 בעתונות.

בנו"ר י. גורלי: אני מקבל את ההצעה.

הישיבה בעולה.